

Ο Άγιος ιερομάρτυρας Βασιλεύς, Επίσκοπος Αμασείας

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο Λικίνιος, ο γαμπρός του Κωνσταντίνου (νυμφευμένος με την αδελφή του), αρχικώς παρίστανε τον χριστιανό ενώπιον του μεγάλου αυτοκράτορα. Όταν όμως έλαβε εξουσία από τον αυτοκράτορα για να κυβερνήσει όλη, την ανατολική αυτοκρατορία, τότε άρχισε σταδιακά, στην αρχή μυστικά και κατόπιν φανερά, να καταδιώκει τους χριστιανούς και να ενισχύει διαρκώς την ειδωλολατρία. Η σύζυγός του υπέφερε πολύ από αυτό το γεγονός, αλλά ήταν αδύνατον να μεταστρέψει τον βασιλέα από τον επαίσχυντο ζήλο του.

Ο Λικίνιος βυθίστηκε στην ειδωλολατρία και σε όλα τα αχαλίνωτα πάθη και συμπεριφερόταν με ιδιαίτερη βία προς τις γυναίκες. Κυριευμένος από τα ακάθαρτα πάθη του, ήθελε να ατιμάσει την παρθένο Γλαφύρα, μια όμορφη θερα-παινίδα που

ήταν στην υπηρεσία της αυτοκράτειρας.

Η Γλαφύρα παραπονέθηκε στην αυτοκράτειρα κι εκείνη μυστικά την φυγάδευσε μακριά από τη βασιλική αυλή της Νικομήδειας, στην επαρχία του Πόντου. Πράγματι, έφθασε στην πόλη της Αμασείας, όπου την υποδέχθηκε εγκάρδια ο Επίσκοπος Βασιλεύς και άλλοι πιστοί χριστιανοί. Συναισθάνθηκε η Γλαφύρα ότι ο Θεός είχε διαφυλάξει την παρθε-νία της και, συνεπαρμένη από το γεγονός, έστειλε επιστολή στη βασίλισσα για να την ενημερώσει. Εκείνη ευχαριστήθηκε και έστειλε χρήματα για να βοηθήσει την Εκκλησία της Αμασείας. Ωστόσο η αλληλογραφία τους έπεσε στην αντίληψη ενός ευνούχου της αυλής του αυτοκράτορα, ο οποίος έσπευσε να δείξει την επιστολή στον Λικίνιο.

Μόλις ο αυτοκράτορας πληροφορήθηκε που βρισκό-ταν η Γλαφύρα, έστειλε αμέσως ανθρώπους του για να την φέρουν πίσω, μαζί με τον επίσκοπο Βασιλέα. Εν τω μεταξύ η Γλαφύρα πέθανε και οι απεσταλμένοι στρατιώτες έφεραν σιδηροδέσμιο μόνο τον επίσκοπο. Ακολούθησαν βασανιστήρια και φυλακίσεις για τον μακάριο άνθρωπο του Θεού. Στο τέλος τον αποκεφάλισαν και πέταξαν το άψυχο σώμα του στη θάλασσα.

Το μαρτύριο του επισκόπου Βασιλέως έλαβε χώρα το έτος 322. Χάρης σε όραμα από άγγελο Κυρίου, κάποιοι από τους κληρικούς της Επισκοπής του βρήκαν το σώμα του στις όχθες της Σινώπης του Πόντου. Με αλιευτικά δίχτυα το ανέσυραν άφθορο από το νερό, το μετέφεραν στην Αμάσεια και ετάφη με τιμές στην εκκλησία που ο ίδιος, με τις δικές του προσπάθειες, είχε οικοδομήσει.

Ως προς την τύχη τού Λικίνιου, ο αυτοκράτορας Κων-σταντίνος εκστράτευσε εναντίον του, τον νίκησε, τον συνέ-λαβε και τον εξόρισε στη Γαλατία, όπου και τελείωσε τη θεομάχο ζωή του.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Απρίλιος, εκδ. Άθως, σ. 269-271)